

Jeg tror hverken, at det indadtil vil vise sig muligt, naar man sætter Tolden af Vin paa Fad ned, da at fastholde en 7 Gange saa høi Told af Vin paa Glasfer, eiheller, naar vi komme til en Forhandling med Frankrig, at Nedsættelsen vil kunne undgaas. Det Kætteste vil være, at man strax er forberedt paa, at den fordoblede Told af Vin paa Glasfer maa opgives. Jeg regner derfor her en yderligere Nedgang af 63,000 Kr., hvorefter den samlede Nedgang vil blive 6,935,000 Kr. eller med et rundt Tal 7,000,000 Kr. Deraf foreslaar man strax at opgave Halvdelen $3\frac{1}{2}$ Million Kr., plus den traktatmæssige Nedgang, $\frac{3}{4}$ Million Kr., eller tilfammen $4\frac{1}{4}$ Million Kr. De resterende $2\frac{3}{4}$ Million Kr. foreslaar man nedsat efterhaanden, som Statsindtægterne tillade det. Jeg maa inidertid gjøre opmærksom paa, at i Virkeligheden vil Nedgangen blive ikke saa lidt større end saaledes anslaaet. For det Første har man beregnet, at Toldindtægterne skulle stige med en Trediedel mere, end de nedsættes, for en Merindtægt af 400,000 Kr. opgives Indtægter for et Beløb af 300,000 Kr. Men denne Forudsætning vil i Praxis utvivlsomt ikke holde Stil. Naar man nedsætter Tolden paa saa store Forbrugsartikler som Kaffe, Petroleum og Træ til Halvdelen, er der ikke Tvivl om, at Konsumen vil stige ikke ubetydeligt, Stigningen i Indtægterne vil væsentlig skyldes til de Afgifter, som man netop som Følge af de stignende Indtægter derefter kaster bort, og praktisk vil det da mulig endog stille sig saaledes, at i Stedet for det beregnede Overskud af $\frac{1}{3}$ kan der fremkomme et Minus. Hertil kommer yderligere, at den Beregning, man har lagt til Grund, er støttet til Gjennemsnittet af de 4 Aar 1878—82, hvoraf det første Aar ligger allerede 6 Aar tilbage, og saaledes at de to meget lave Aar 1878 og 1879 ere indgaaede med i Beregningen. Følgen er, at i Virkeligheden indbringer forskjellige af de paaagjældende Afgifter allerede nu et langt større Beløb end anslaaet. Halvdelen af Skibsafgiften er f. Ex. anslaaet til 411,000 Kr., men paa Finantsloven for indeværende Aar er den beregnet til 465,000 Kr.; 6 Dre paa Kaffe og 1 Dre paa Citrierødder er anslaaet til 629,000 Kr., men allerede i 1882 var den dertil svarende Indtægt 652,000 Kr.; 2 Dres Petroleumstold er anslaaet til 452,000 Kr., men allerede i 1882 udgjorde den, saavidt jeg kan se, 520,000 Kr. Altsaa ogsaa herved fremkommer der en betydelig større Nedgang end anslaaet. Saa kommer der det Moment til, at Brændevinsafgiften formodentlig vil vedblive at synke ligesom hidtil; naar vi ikke kunne komme til Enighed om en fornuftig

Bestatning af Brændevinsbrændingen, vil, uagtet Produktionen og Konsumen stige, Indtægten for Statskassen vedblive at gaa nedad. Efter det sidste Statsregnskab, for Aaret 1882—83, indbragte Brændevinsafgiften 3,017,000 Kr., hvilket er mindre end Afgiften i noget af de foregaaende 5 Aar og næsten $\frac{1}{4}$ Mill. mindre end i 1877—78, da Indtægten var 3,262,000 Kr. Altsaa ogsaa her vil der sandsynligvis fremkomme en forøget Nedgang. Jeg skal se bort fra, at man jo ikke kan være saa langvinst at stole paa, at Toldindtægterne ville vedblive at stige i samme Forhold som i de sidste 3 Aar. Naar vi gaa tilbage til 1875—76, se vi, at Indtægterne af Indførselstolden var 20,330,000 Kr. og i det næste Aar omtrent det Samme; men i 1877—78 faldt Toldindtægterne ned til 18,350,000 Kr., altsaa med næsten 2 Millioner, og denne Nedgang holdt sig i 1878—79, saaledes at vi først i 1880—81 atter naaede op til 20,260,000 Kr. Det tog altsaa 5 Aar at indvinde det Fald, der den Gang fandt Sted. Siden 1880 have vi haft en rask og stærk Stigning i Toldindtægterne, men det er en Selvfølge, at man ikke tør gjøre Regning paa, at dette fremtidig vil vedblive, der vil utvivlsomt komme en Reaktion, ligesom i 1877—78, og hvor stor den vil blive, lader sig ikke forudsige. Men affet fra en saadan almindelig Tilbagegang vil Flertallets Forslag i Virkeligheden stige, at der paaføres Statskassen en Indtægtsnedgang, som bliver nærmere 8 Millioner end 7 Millioner. Samtidig dermed har vi jo fornylig vedtaget en Sindsfygelov, hvorved der paaføres Staten ny Udgifter og foretages tilsvarende Statsnedsættelser, der foreløbig kunne anslaaes til et Beløb af $\frac{1}{2}$ Million Kroner, og som sikkert om ikke ret lang Tid vil stige til $\frac{3}{4}$. Følgen af disse to Love tilsammen vil altsaa være en umiddelbar Nedgang i Statsindtægterne af 5 Millioner Kroner, hvorefter der saa kommer en succesfiv Nedgang, som er kalkuleret til $2\frac{3}{4}$ Millioner Kroner, men som i Virkeligheden vil blive betydeligt mere.

Det Spørgsmaal, hvorom det dreier sig, er da det: Hvorvidt have vi Raad til at kaste et saadant Indtægtsbeløb for Statskassen bort? Har Statskassen Raad til at afse disse Penge? Svaret herpaa vil selvfølgelig ganske bero paa, hvilket det Standpunkt er, hvorpaa man stiller sig. Paa den ene Side: Hvilke og hvor store ere de Udgifter, man ønsker og venter, at Statskassen i de nærmeste 10 eller 15 Aar skal paatage sig? Og paa den anden Side: Hvilke ere de Indtægter, de nye Indtægtskilder, som man mener at kunne regne at have til Raadighed i det Dieblit, det viser sig, at